31977L0540

29.8.1977 *EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA* L 220/83

NÕUKOGU DIREKTIIV,

28. juuni 1977,

mootorsõidukite seisutulelaternaid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta

(77/540/EMÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 100,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, [1]

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust [2]

ning arvestades, et:

tehnilised nõuded, millele mootorsõidukid peavad siseriiklike õigusaktide kohaselt vastama, kehtivad muu hulgas ka mootorsõidukite seisutulelaternate kohta;

kõnealused nõuded on liikmesriigiti erinevad; seetõttu on vaja, et kõik liikmesriigid võtaksid lisaks olemasolevatele eeskirjadele või nende asemel vastu ühesugused nõuded, et eelkõige oleks võimalik iga sõidukiliigi suhtes rakendada nõukogu 6. veebruari 1970. aasta direktiivis 70/156/EMÜ (mootorsõidukite ja nende haagiste tüübikinnitust käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta) [3] ettenähtud EMÜ tüübikinnitusmenetlust;

direktiivis 76/756/EMÜ [4] sätestas nõukogu mootorsõidukite ja nende haagiste valgustus- ja valgussignaalseadmete paigaldamise ühised nõuded;

seisutulelaternate ühtlustatud tüübikinnitusmenetlus võimaldab igal liikmesriigil kontrollida vastavust ühistele konstruktsiooni- ja katsetamisnõuetele ning teatada teistele liikmesriikidele kontrollimise tulemustest, saates nendele iga seisutulelaterna tüübi osa tüübikinnitustunnistuse koopia; osa EMÜ tüübikinnitusmärgi kinnitamine kõigile tüübikinnitusnõuete kohaselt valmistatud seisutulelaternatele välistab nende seisutulelaternate kontrollimise vajaduse teistes liikmesriikides;

mootorsõidukeid käsitlevate siseriiklike õigusaktide ühtlustamine eeldab iga liikmesriigi territooriumil ühiste nõuete kohaselt tehtud katsetamiste vastastikust tunnustamist,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

1. Iga liikmesriik annab osa EMÜ tüübikinnituse mis tahes seisutulelaterna tüübile, mis vastab I, II, IV, V ja VI lisas ettenähtud konstruktsiooni- ja katsetamisnõuetele.

2. Osa EMÜ tüübikinnituse andnud liikmesriik võtab vajaduse korral koostöös teiste liikmesriikide pädevate asutustega vajalikud meetmed, et kontrollida tootmisnäidiste vastavust kinnitatud tüübile selleks vajalikus ulatuses. Selline kontroll piirdub pisteliste kontrollimistega.

Artikkel 2

Liikmesriigid annavad iga nende poolt artikli 1 kohaselt kinnitatud seisutulelaterna tüübi tootjale või tootja volitatud esindajale IV lisas osutatud näidisele vastava osa EMÜ tüübikinnitusmärgi.

Liikmesriigid võtavad kõik vajalikud meetmed, et välistada niisuguste märkide kasutamine, mis võivad tekitada segadust artikli 1 kohaselt tüübikinnituse saanud seisutulelaternate ja muude seadmete vahel.

Artikkel 3

1. Ükski liikmesriik ei tohi seisutulelaternate turuleviimist nende ehituse või toimimisviisi tõttu keelata, kui nendel on osa EMÜ tüübikinnitusmärk.

[1] EÜT C 118, 16.5.1977, lk 29.
[2] EÜT C 114, 11.5.1977, lk 4.
[3] EÜT L 42, 23.2.1970, lk 1
[4] EÜT L 262, 27.9.1976, lk 1.

2. Sellest olenemata võib liikmesriik keelata selliste osa EMÜ tüübikinnitusmärgiga seisutulelaternate turuleviimise, mis korduvalt ei vasta kinnitatud tüübile. Kõnesolev liikmesriik teatab viivitamata teistele liikmesriikidele ja komisjonile võetud meetmetest ja põhjendab oma otsust.

Artikkel 4

Iga liikmesriigi pädevad asutused saadavad ühe kuu jooksul muude liikmesriikide pädevatele asutustele I lisas esitatud näidise kohase osa tüübikinnitustunnistuse koopia iga seisutulelaterna tüübi kohta, millele nad tüübikinnituse annavad või mille puhul nad tüübikinnituse andmisest keelduvad.

Artikkel 5

1. Kui osa EMÜ tüübikinnituse andnud liikmesriik leiab, et teatav hulk samasugust osa tüübikinnitusmärki kandvaid seisutulelaternaid ei vasta tema poolt kinnitatud tüübile, siis võtab see liikmesriik vajalikud meetmed tagamaks, et tootmisnäidised vastaksid kinnitatud tüübile. Kõnealuse liikmesriigi pädevad asutused informeerivad teiste liikmesriikide pädevaid asutusi võetud meetmetest, mis korduva nõuetest kõrvalekaldumise puhul võivad viia kuni osa EMÜ tüübikinnituse tühistamiseni. Nimetatud liikmesriigi asutused, olles saanud teise liikmesriigi pädevatelt asutustelt nõuetest kõrvalekaldumise teate, võtavad samasugused meetmed.

2. Liikmesriikide pädevad asutused informeerivad üksteist ühe kuu jooksul igast osa EMÜ tüübikinnituse tühistamisest ja selle meetme põhjustest.

Artikkel 6

Iga käesoleva direktiivi rakendamisel vastuvõetud sätete kohane otsus seisutulelaternale tüübikinnituse andmisest keeldumise või seisutulelaterna tüübikinnituse tühistamise või selle turuleviimise või kasutamise keelamise kohta peab sisaldama üksikasjalikke põhjendusi. Sellistest otsustest teatatakse asjaomasele osapoolele ning samal ajal informeeritakse teda abinõudest, mis liikmesriikides kehtivate seaduste alusel on tema käsutuses ning selliste abinõude kasutamise tähtaegadest.

Artikkel 7

Ükski liikmesriik ei tohi keelduda sõidukile EMÜ või siseriikliku tüübikinnituse andmisest seisutulelaternatega seotud põhjustel, kui seisutulelaternatel on osa EMÜ tüübikinnitusmärk ning need on kinnitatud direktiivis 76/756/EMÜ ettenähtud nõuete kohaselt.

Artikkel 8

Ükski liikmesriik ei tohi sõiduki müügist, registreerimisest, kasutuselevõtmisest või kasutamisest keelduda või seda keelata sõiduki seisutulelaternatega seotud põhjustel, kui seisutulelaternatel on osa EMÜ tüübikinnitusmärk ning need on kinnitatud direktiivis 76/756/EMÜ ettenähtud nõuete kohaselt.

Artikkel 9

Käesolevas direktiivis tähendab "sõiduk" teedel kasutamiseks mõeldud, kerega või kereta, vähemalt neljarattalist mootorsõidukit, mille valmistajakiirus on üle 25 km/h, v.a rööbastel liikuvad sõidukid, põllutöötraktorid ja -masinad ning muud töösõidukid.

Artikkel 10

Muudatused, mis on vajalikud lisades esitatud nõuete kohandamiseks tehnika arenguga, võetakse vastu direktiivi 70/156/EMÜ artiklis 13 ettenähtud korras.

Artikkel 11

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigusnormid 18 kuu jooksul alates direktiivi teatavakstegemisest ning teatavad sellest viivitamata komisjonile.

2. Liikmesriigid tagavad, et käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud põhiliste siseriiklike õigusnormide tekst edastatakse komisjonile.

Artikkel 12

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Luxembourg, 28. juuni 1977

Nõukogu nimel

eesistuja

W. RODGERS

LISADE LOETELU

I LISA:	Mõisted, üldised nõuded, valgustugevus, katsetusmetoodika, valguse värvus, toodete vastavus kinnitatud tüübile, märkus värvuse kohta
II LISA:	Valguse ruumis jaotumise miinimumnurgad
III LISA:	Osa EMÜ tüübikinnitustunnistuse näidis
IV LISA:	Osa EMÜ tüübikinnitus- ja märgistamisnõuded
V LISA:	Fotomeetrilised mõõtmised
VI LISA:	Valguse värvus, trikromaatilised koordinaadid

I LISA

MÕISTED, ÜLDISED NÕUDED, VALGUSTUGEVUS, KATSETUSMETOODIKA, VALGUSE VÄRVUS, TOODETE VASTAVUS KINNITATUD TÜÜBILE, MÄRKUS VÄRVUSE KOHTA

1. MÕISTED

1.1. *Seisutulelatern* – latern, mida kasutatakse tähelepanu juhtimiseks pargitud sõidukile asulas.

1.2. *Nulltelg* – valgussignaalile iseloomulik telg, mille määrab kindlaks tootja ning mida kasutatakse võrdlussuunana (H = 0º, V = 0º) fotomeetrilistel mõõtmistel ning laterna kinnitamisel sõidukile.

1.3. *Nullkese* – laterna tootja poolt kindlaksmääratud lõikepunkt nulltelje ja välise valgust peegeldava pinna vahel.

1.4. *Seisutulelaterna tüüp* – seisutulelaternad, mis ei erine üksteisest järgmiste oluliste tunnuste poolest:

1.4.1. kaubanimi või kaubamärk;

1.4.2. optilise süsteemi karakteristikud;

1.4.3. hõõglambi tüüp.

2. ÜLDISED NÕUDED

2.1. Iga IV lisa punktis 1.2.3 nimetatud näidis peab vastama käesoleva direktiivi 3. ja 5. jaos esitatud nõuetele.

2.2. Seisutulelaternad peavad olema projekteeritud ja ehitatud nii, et tavapärastes tingimustes, olenemata võimalikust vibratsioonist kasutamise ajal, oleks kindlustatud nende nõuetekohane toimimine ja käesolevas direktiivis ettenähtud karakteristikute säilimine.

3. VALGUSTUGEVUS

3.1. Kummagi II lisa punktis 1.2.3 nimetatud näidise valgustugevus nullteljel ei tohi olla järgmistest valgustugevuse miinimumväärtusest väiksem ega maksimumväärtusest suurem:

		Miinimumväärtus (cd)	*Maksimumväärtus (cd)*
3.1.1.	Eesmised seisutulelaternad	2	60
3.1.2.	Tagumised seisutulelaternad	2	30

3.2. Väljaspool nulltelge ja II lisa joonistel määratletud nurgaväljadel peab kummagi näidise valgustugevus olema:

3.2.1. igas V lisas esitatud valgustugevuse jaotumise tabeli punktidele vastavas suunas vähemalt võrdne kõnealuses tabelis vastava suuna kohta antud väärtusega, mida väljendatakse protsendina punktis 3.1 esitatud miinimumväärtusest;

3.2.2. igas suunas, kus kõnealune latern on nähtav, mitte üle punktis 3.1 kindlaksmääratud maksimumväärtuse;

3.2.3. valgustugevus 60 cd on siiski lubatud seisutulelaternate puhul, mis on ühendatud piduritulelaternatega (vt punkt 3.1.2) allpool tasandit, mis asub horisontaaltasandi all ja moodustab sellega 5º nurga;

3.2.4. sellele lisaks,

3.2.4.1. peab kõikides II lisas määratletud väljade osades valgustugevus olema vähemalt 0,05 cd;

3.2.4.2. tuleb arvesse võtta V lisa punktis 2.2 esitatud nõudeid seoses valgustugevuse lokaalsete kõikumistega.

3.3. Valgustugevust mõõdetakse pidevalt põleva/põlevate hõõglambiga/hõõglampidega ning punast või merevaigukollast valgust kiirgavate seadmete puhul tuleb mõõtmised teha värvilise valgusega.

3.4. Üksikasjalikud andmed mõõtmismeetodite kohta esitatakse punktis 3.2.1 viidatud V lisas.

4. KATSETUSMETOODIKA

Kõik mõõtmised tehakse seisutulelaterna jaoks mõeldud tüüpi värvitute standardhõõglampidega, mis on reguleeritud nii, et tekiks sellist tüüpi hõõglampide puhul ettenähtud tavapärane valgusvoog.

5. VALGUSE VÄRVUS

Valguse värvus, mida mõõdetakse Rahvusvahelise Valgustuskomisjoni (CIE) etalonvalgusallikale A vastava valgusallikaga värvustemperatuuril 2 854 K, peab jääma kõnealuse värvuse puhul VI lisas ettenähtud trikromaatiliste koordinaatide piiridesse.

6. TOODETE VASTAVUS KINNITATUD TÜÜBILE

Iga osa EMÜ tüübikinnitusmärgiga seisutulelatern peab vastama kinnitatud tüübile ning 3. ja 5. jaos kindlaksmääratud fotomeetrilistele tingimustele. Sellest olenemata võib seeriatootmisest juhuslikult valitud seisutulelaterna minimaalse valgustugevusega (mõõdetuna 4. jaos nimetatud standardhõõglambiga) seotud nõudeid piirata igas asjakohases suunas kuni 80 % punktides 3.1 ja 3.2 esitatud miinimumväärtustest.

7. MÄRKUS SEOSES VÄRVUSEGA

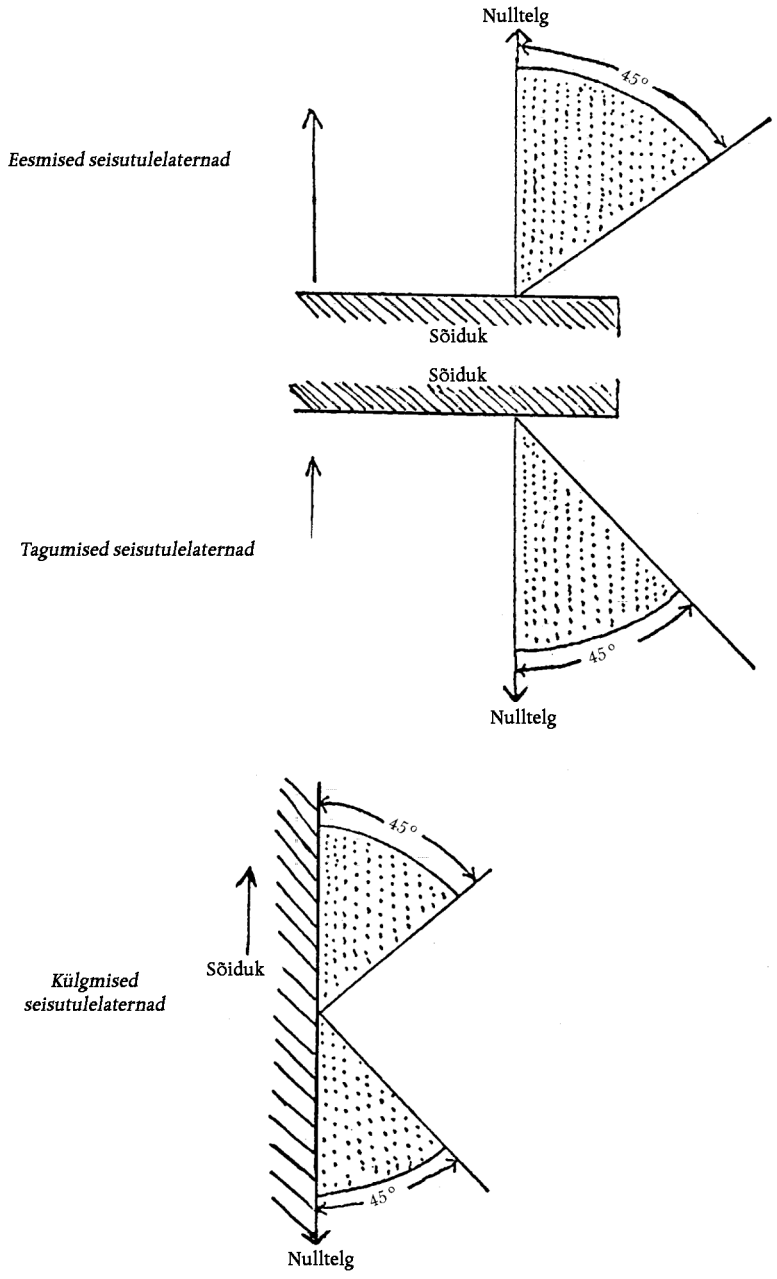
Osa EMÜ tüübikinnitus antakse juhul, kui seisutulelaterna valguse värvus vastab direktiivi 76/756/EMÜ I lisa punktis 3.13 sätestatud nõuetele.

II LISA

NÕUDED SEOSES VALGUSE JAOTUMISE MIINIMUMNURKADEGA [1]

Valguse vertikaalse jaotumise miinimumväärtused on kõikidel juhtudel 15° üleval- ja allpool horisontaaltasandit.

Valguse horisontaalse jaotumise miinimumnurgad

[1] Käesolevatel joonistel kujutatud nurgad kehtivad sõiduki parempoolsele küljele paigaldatud seadmete puhul. Nooled on suunatud sõiduki esiosa poole.

III LISA

OSA EMÜ TÜÜBIKINNITUSTUNNISTUSE NÄIDIS

[Suurim formaat: A4 (210 × 297 mm)]

Ametiasutuse nimetus

Teade seisutulelaterna tüübile osa EMÜ tüübikinnituse andmise, andmisest keeldumise või tühistamise kohta

Osa tüübikinnitus nr .....

1. Seisutulelaterna tüüp .....
2. Hõõglambi tüüp/hõõglampide tüübid .....
3. Valguse värvus .....
4. Seisutulelaterna kaubanimi või kaubamärk .....
5. Tootja nimi ja aadress .....

   .....
6. Tootja volitatud esindaja nimi ja aadress (vajaduse korral) .....

   .....
7. Osa EMÜ tüübikinnituse saamiseks esitamise kuupäev .....
8. Osa EMÜ tüübikinnituse katsetused teinud tehniline talitus .....
9. Tehnilise talituse aruande kuupäev .....
10. Tehnilise talituse aruande number .....
11. Osa EMÜ tüübikinnituse andmise/andmisest keeldumise/tühistamise kuupäev ([1]).....
12. Ühine osa EMÜ tüübikinnitus, antud IV lisa punkti 3.3 alusel mitmest laternast koosnevale valgustus- ja valgussignaalseadmele, eelkõige .....

    .....
13. Ühise osa EMÜ tüübikinnituse andmise/andmisest keeldumise/tühistamise kuupäev ([1]). .....
14. Koht .....
15. Kuupäev .....
16. Allkiri .....
17. Käesolevale on lisatud joonis nr, millel on geomeetriliselt esitatud seisutulelaterna sõidukile paigaldamise asend ning seisutulelaterna nulltelg ja nullkese.
18. Märkused .....

    .....

([1]) Käesolevatel joonistel kujutatud nurgad kehtivad sõiduki parempoolsele küljele paigaldatud seadmete puhul. Nooled on suunatud sõiduki esiosa poole.

IV LISA

OSA EMÜ TÜÜBIKINNITUS- JA MÄRGISTAMISNÕUDED

1. OSA EMÜ TÜÜBIKINNITUSE TAOTLEMINE

1.1. Osa EMÜ tüübikinnitustaotluse esitab kaubanime või kaubamärgi omanik või omaniku volitatud esindaja.

1.2. Iga seisutulelaterna tüübi taotlusega kaasneb:

1.2.1. tehniliste nõuete lühikirjeldus, milles nimetatakse eelkõige seadme jaoks ettenähtud hõõglambi tüüp või hõõglampide tüübid, mis peavad vastama Rahvusvahelise Elektrotehnikakomisjoni (IEC) nõuetele;

1.2.2. piisavalt üksikasjalikud joonised (kolmes eksemplaris), mis võimaldavad kindlaks määrata seisutulelaterna tüübi ning millel on geomeetriliselt kujutatud seisutulelaterna sõidukile paigaldamise asend, katsetustes nullteljeks võetav vaatlustelg (horisontaalnurk H = 0º, vertikaalnurk V = 0º) ning punkt, mis kõnealustes katsetustes võetakse nullkeskmeks;

1.2.3. kaks näidist; kui seisulaternad on paigaldatavad ainult ühele sõiduki küljele, siis võivad kaks esitatud näidist olla täpselt ühesugused ning ettenähtud paigaldamiseks ainult kas sõiduki paremale või vasakule küljele.

2. MÄRGISTUS

2.1. Osa EMÜ tüübikinnituse saamiseks esitatud seisutulelaterna tüübi näidistel peab olema:

2.1.1. taotleja kaubanimi või kaubamärk, mis peab olema selgesti loetav ja kustumatu;

2.1.2. selgesti loetavad ja kustumiskindlad märgised, mis tähistavad ettenähtud hõõglambi tüüpi või hõõglampide tüüpe;

2.1.3. piisava suurusega ala osa EMÜ tüübikinnitusmärgi ja 4. jaos ettenähtud lisatähiste jaoks; kõnealune ala esitatakse ka punktis 1.2.2 mainitud joonistel.

3. OSA EMÜ TÜÜBIKINNITUS

3.1. Kui kaks punkti 1 kohaselt esitatud näidist vastavad I, II, IV, V ja VI lisas esitatud tingimustele, siis antakse osa EMÜ tüübikinnitus ja määratakse osa tüübikinnitusnumber.

3.2. Seda numbrit ei anta ühelegi teisele seisutulelaterna tüübile.

3.3. Kui osa EMÜ tüübikinnitust taotletakse seisutulelaternast ja muudest laternatest koosnevale valgustus- ja valgussignaalseadme tüübile, siis võib välja anda ühise osa EMÜ tüübikinnitusmärgi tingimusel, et seisutulelatern vastab käesolevas direktiivis ettenähtud nõuetele ning iga latern kui selle valgustus- ja valgussignaalseadme osa, millele taotletakse osa EMÜ tüübikinnitust, vastab selle laterna suhtes kohaldatavas eridirektiivis ettenähtud nõuetele.

4. MÄRGID

4.1. Igal käesoleva direktiivi kohaselt kinnitatud tüübile vastaval seisutulelaternal peab olema osa EMÜ tüübikinnitusmärk.

4.2. Märk koosneb e-tähte ümbritsevast ristkülikust, millele järgneb/järgnevad osa tüübikinnituse andnud liikmesriigi number või eraldustäht/eraldustähed:

1 – Saksamaa,

2 – Prantsusmaa,

3 – Itaalia,

4 – Madalmaad,

6 – Belgia,

11 – Ühendkuningriik,

13 – Luksemburg,

18 – Taani,

IRL – Iirimaa.

Märgil peab olema ka osa EMÜ tüübikinnitusnumber, mis vastab kõnealusele seisutulelaternale väljastatud osa EMÜ tüübikinnitustunnistuse numbrile.

4.3. Osa EMÜ tüübikinnitusmärgile lisatakse tähis *"P"*.

4.4. Osa EMÜ tüübikinnitusmärk tuleb asetada mis tahes sobivale kohale e-tähte ümbritseva ristküliku lähedal.

4.5. Osa EMÜ tüübikinnitusmärk ja lisatähis kinnitatakse laterna klaasidele või ühele klaasidest nii, et need oleksid selgesti loetavad ja kustumatud ka siis, kui seisutulelaternad on sõidukile paigaldatud.

4.6. Osa EMÜ tüübikinnitusmärgi ja lisatähise näidis on esitatud liites.

4.7. Ühise osa EMÜ tüübikinnitusnumbri punkti 3.3 alusel väljastamise korral seisutulelaternast ja muudest laternatest koosnevale valgustus- ja valgussignaalseadme tüübile võib seadmele anda ühe osa EMÜ tüübikinnitusmärgi, mis koosneb:

— e-tähte ümbritsevast ristkülikust, millele järgneb/järgnevad osa tüübikinnituse andnud liikmesriigi eraldusnumber või eraldustäht/eraldustähed,

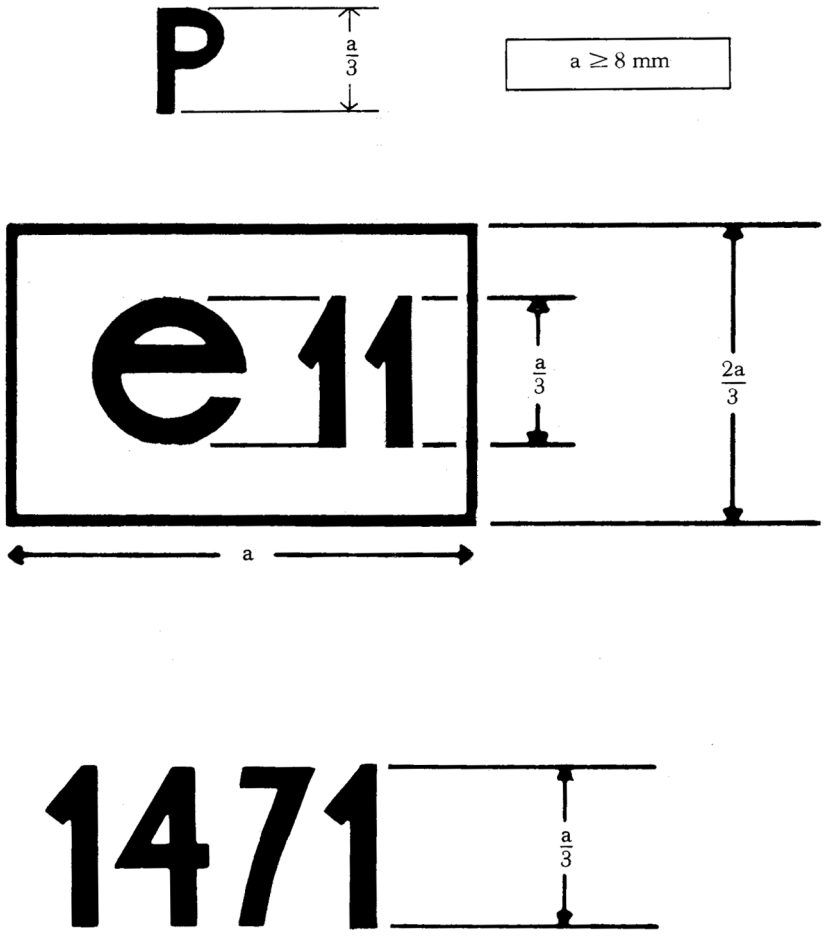
— osa EMÜ tüübikinnitusnumber,

— lisatähised vastavalt direktiividele, mille alusel osa EMÜ tüübikinnitus anti.

4.8. Kõnealuse märgi eri osade mõõtmed ei tohi olla väiksemad kui suurimad miinimummõõtmed, mis on üksikmärgistamiste puhul ette nähtud konkreetsetes direktiivides, mille alusel osa EMÜ tüübikinnitus anti.

Liide

Osa EMÜ tüübikinnitusmärgi näidis

Joonisel kujutatud osa EMÜ tüübikinnitusmärgiga seade on seisutulelatern, mis on saanud tüübikinnituse Ühendkuningriigis (e 11) ja kannab numbrit 1471.

V LISA

FOTOMEETRILISED MÕÕTMISED

1. MÕÕTMISMEETODID

1.1. Fotomeetriliste mõõtmiste ajal tuleb kasutada asjakohast hajapeegelduse vastast kaitset.

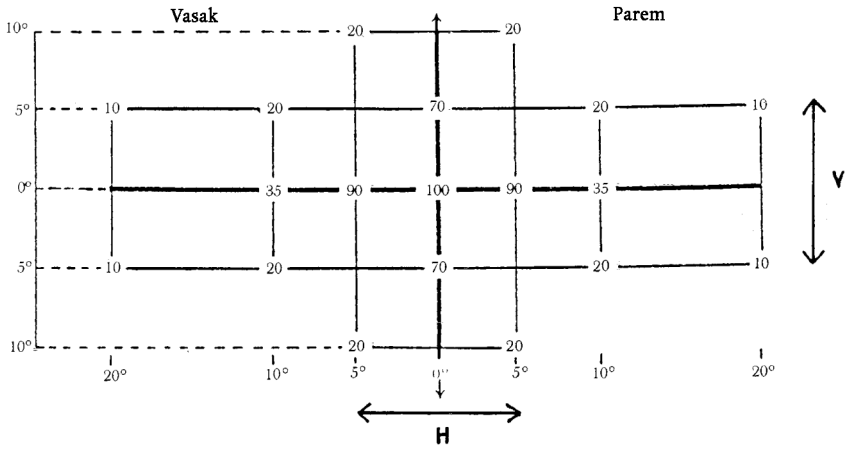
1.2. Mõõtmistulemustega seotud kahtluse korral tehakse mõõtmised järgmiste nõuete kohaselt:

1.2.1. mõõtmiskaugus peab olema selline, et oleks võimalik rakendada ruutjuureseadust;

1.2.2. mõõteseadme vastuvõtja nurgaava laterna nullkeskme poolt vaadatuna peab olema vahemikus 10'–1°;

1.2.3. teatavas vaatlussuunas ettenähtud valgustugevuse nõue on täidetud, kui see vastab suunale, mis erineb vaatlussuunast kuni 15'.

2. VALGUSTUGEVUSE STANDARDJAOTUSTE TABEL

2.1. Suunad H = 0° ja V = 0° vastavad nullteljele (mis, juhul kui latern on sõidukile paigaldatud, peab olema horisontaalne, paralleelne sõiduki pikisuunalise keskjoonega ning suunatud vajalikku nähtavussuunda). See läbib nullkeskme. Tabelis esitatud väärtused väljendavad minimaalset valgustugevust eri mõõtmissuundades ning on antud protsentidena iga laterna nulltelje minimaalsest valgustugevusest (suundades H = 0° ja V = 0°).

2.2. Kui laterna visuaalsel kontrollimisel ilmneb olulisi lokaalseid valgustugevuse kõikumisi, siis tuleb katse abil kindlaks teha, et punktis 2.1 nimetatud kahe mõõtmissuuna vahel mõõdetud valgustugevus ei ole:

2.2.1. vastavalt miinimumtingimusele väiksem kui 50 % nende mõõtmissuundade puhul nõutava kahe valgustugevuse väikseimast väärtusest;

2.2.2. vastavalt maksimumtingimusele suurem kui nende mõõtmissuundade puhul nõutava kahe valgustugevuse teatava koefitsiendi abil suurendatud väikseim väärtus, kusjuures see koefitsient esitatakse mainitud mõõtmissuundade puhul nõutavate valgustugevuste vahe lineaarfunktsioonina.

VI LISA

VALGUSE VÄRVUS

TRIKROMAATILISED KOORDINAADID

PUNANE:	kollase koordinaadi suunaline piirväärtus:	$y \leq 0{,}335$
	purpurse koordinaadi suunaline piirväärtus:	$z \leq 0{,}008$
VALGE:	sinise koordinaadi suunaline piirväärtus:	$x \geq 0{,}310$
	kollase koordinaadi suunaline piirväärtus:	$x \leq 0{,}500$
	rohelise koordinaadi suunaline piirväärtus:	$y \leq 0{,}150 + 0{,}640x$
	rohelise koordinaadi suunaline piirväärtus:	$y \leq 0{,}440$
	purpurse koordinaadi suunaline piirväärtus:	$y \geq 0{,}050 + 0{,}750x$
	punase koordinaadi suunaline piirväärtus:	$y \geq 0{,}382$
KOLLANE:	kollase koordinaadi suunaline piirväärtus:	$y \leq 0{,}429$
	punase koordinaadi suunaline piirväärtus:	$y \geq 0{,}398$
	valge koordinaadi suunaline piirväärtus:	$z \leq 0{,}007$

Nende kolorimeetriliste karakteristikute kontrollimisel kasutatakse Rahvusvahelise Valgustuskomisjoni (CIE) etalonvalgusallikale A vastavat valgusallikat värvustemperatuuril 2 854 K.